

Патријарх српски Порфирије свечано дочекан у Марибору

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије свечано је дочекан 4. октобра 2025. године у цркви Свете браће Кирила и Методија у Марибору.

Свечаној доксологији у храму, који ће ујутру бити освећен руком Светејшег Патријарха српског, присуствовало је неколико стотина верних, као и преосвећена господа епископи славонски и пакрачки Јован, викарни јенопољски Никон и буеносајрески и јужноамерички и администратор загребачко-љубљански Кирило, који је и упутио речи срдачне добродошлице предстојатељу Српске Православне Цркве.

Заблагодаривши на срдачном дочеку епископу Кирилу и богољубивом народу Марибора, међу којим су били и Надбискуп мариборски г. Алојз Цвикл, председник Словеначке бискупске конференције Бискуп новомешки г. Андреј Саје, Бискуп евангелистички г. Леон Новак и представници државних институција Словеније и Србије, Патријарх српски г. Порфирије је истакао:

– Велики је благослов што је Господ својим промислом учинио да се данас сабиремо у овом светом храму, а за мене је посебно велика радост и дубока ганутост у овом тренутку с обзиром да сам дошао у благословену земљу Словенију, а онда и у град Марибор, у место где сам, слободно могу рећи, стекао и прва благословена искуства управљања верним народом, искуство заједнице у Литургији верног народа, а са друге стране и могућност да то искуство преносимо и у општење са свим људима који живе овде у Словенији, а пре свега хришћанима.

Патријарх је подсетио на причу забележену руком хроничара из времена антике, који је описивао своја путовања и забележио да је обилазећи многе народе и многе крајеве имао прилику да у сусрету са људима упозна посебности сваког народа:

- Путописац констатује да сваки народ има свој непоновљиви, посебан, другачији печат или, ми можемо рећи језиком Јеванђеља, посебан дар, али да независно од тога што су сви народи различити и што свако има некакву своју посебности, свој посебан печат, постоји и нешто што је универзално, што је присутно у свим народима, што посвећује све људе и све народе, нешто што се не разликује међу народима. То је чињеница да сваки народ има место које је одредио да се на том месту сабира и да се обраћа Богу, да се моли, тј. утврдио је да сваки народ, а то значи сваки човек, има потребу за Богом, за оностраним.

– Ми хришћани знамо да то није ништа чудно и необично с обзиром да знамо да је човек створен као икона Божја, створен по слици и прилици Божјој. То значи створен са могућностима, са потенцијалима да расте и да се усавршава све, како каже Свети апостол Павле, до мере раста висине Христове, тј. да је сваки човек створен са потенцијалом да постане сличан Богу – истакао је Патријарх и нагласио:

– И баш због тога што је створен са таквим потенцијалом, сваки човек има самим тим и потребу за Богом. А онда када ту своју потребу за Богом замени нечим другим, неминовно иде у погрешном правцу. Зато увек ми хришћани кажемо: Ако је Христос и Црква Његова на првом месту, све онда ће доћи на своје место. Ако је било шта друго на првом месту, на месту на којем треба да буде Христос, све остало ће бити погрешно, јер је почетна станица погрешна.

Уследила је Патријархова очинска поука благочестивом православном народу Марибора:

– Сви народи, сви људи имају потребу за Богом, а ми православни Срби смо у личности Светог Саве саборно, данас кажу колективно, ту истину спознали и препознали себе у Христу и у Светом Сави определили се да идемо путем Јеванђеља Христовог, путем речи Божје, путем Цркве Христове, путем православне вере. И од тада до наших дана, где год да смо као народ били, носимо на себи запечаћени руком Светог Саве печат Христов. Једном речју, реч Христовог и Јеванђеље Христово, наша вера нас је кроз векове обликовала. Све оно што јесмо, оно по чему нас други препознају и оно по чему ми имамо нашу самоспознају, садржи се у једној речи. То је Црква Христова, то је Јеванђеље Његово, то је сам Господ Христос. И не постоји ништа чиме се можемо похвалити пред собом, пред другима и пред Богом, а да нема на себи печат Христов.

– И данас, то се јасно види, где год да смо се померили из простора своје Матице, прво што смо чинили то је да смо трагали за тим местом на којем ћемо подићи храм, место на којем ћемо се Богу обраћати за мир у нама, за мир међу нама и за мир у читавом свету. И где год то нисмо чинили, једноставно бришући печат по којем се препознајемо, ми смо избрисани – упозорио је Патријарх Порфирије и том приликом посаветовао сабране:

– Од Америке до Аустралије, где год су се иселили и одселили Срби, тамо где се окупљају око места на којем се моле Богу, тамо где се окупљају око Цркве своје и тамо где се обраћају Богу, они остају свесни свог идентитета, и превазилазе евентуалне комплексе и тешкоће. Интегрисани у заједницу у којој се налазе и слободно иступајући из себе, постају равноправни грађани простора у којима су се нашли, бивајући обогачени тим просторима, али истовремено, макар и скромно, увек обогаћујући и те просторе на којима се налазе. Тако је и овде, хвала Богу, у Словенији.

Своје обраћање Патријарх је завршио речима које никога од присутних нису оставиле равнодушним:

– Обележени и обликовани Христом, обликовани смо Његовом заповешћу, најпре и пре свега заповешћу о љубави читавим својим бићем према Богу, али и према другим људима, као према самом себи. Ко усвоји тај принцип за темељ свог постојања тај нема проблема, зато што нема проблема са Оцем нашим, нема проблема са Богом. Љубећи Бога, све што је Божје постаје и њнаше, а Он је Творац свега што се види и не види, а изнад свега круне творевине која се зове човек. Према томе, щубећи Бога сваки човек постаје наш ближњи, независно од посебности које носи на себи, од печата који носи на себи. Посебности и различности нису дате да би биле повод за конфронтацију, за неспоразуме и, не дај Боже, за непријатељства. Посебности постоје као посебни дарови које је неко добио као појединац или као заједница да би умножавајући те дарове могли да остваре једини, највећи и најважнији дар, а то је љубав. Кроз тај дар, кроз свој посебан печат, уздарје дарујемо себе другоме, кроз тај дар упознајемо другог и волимо другог. Посебности јесу дар да бисмо кроз њих нашли пут ка Христу, али и пут једни ка другима. Нека Бог да да и сутра, служећи свету Литургију, у љубави и радости осветимо овај храм и да он буде место сусретања, нашег међусобног и свих заједно, са Богом и са свим људима добре воље. Нека сте благословени сви овде сабрани, али нека су благословени и сви људи који живе у овом дивном граду и у овој честитој, дивној и благословеној земљи Божјој сада и увек и у векове векова. Амин.

...и у име господње

МАРИБОР

5. октобар / 22. септембар

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКА
ОПШТИНА У МАРИБОРУ
SRBSKA PRAVOSLAVNA CERKVA
OPCINA U MARIBORU
SERBIAN ORTHODOX CHURCH
COMMUNITY OF MARIBOR

